

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

חג הפסח
תשפ"ד

גליין
נ"ז

שיעורים אין חינוך

דאנערשטאג פרישת בשלח, שנת תשפ"ג

דרך ארץ

לערערין וואס זעט עס און רעדט נישט צום קינד, אז מען זעט א קינד קראצן זיין נאז, דארף מען אים געבן א טישו און אויסלערנען דרך ארץ.

ווער איז דער פראבלעם?

ווען איך קום אין חדר און איך זע ווי קינדער פאר'חלומ'ען זיך און נעמען ארויס פון די נאז און זיי נעמען עס אין מויל, קען איך נישט ווייטער פארלערנען, איך זאג שטילערהייט פאר דעם קינד: "דאס קען מען נישט טון, נעם א טישו".

איינמאל בין איך געווען אין א פתח און איך זע ווי א קינד עקסט פון זיין נאז, פֿרעג איך דעם מלמד: "וואס גייט פאר מיט דעם קינד?" זאגט ער מיר: "נעבעך דעם קינד", זאג איך אים: נישט דער קינד איז דער פראבלעם, דער פראבלעם איז אז דער קינד האט נישט א רבי וואס זאל אים געבן א פאטש און אויסלערנען אז דאס טוט מען נישט! דער קינד האט נעבעך נישט קיין טאטע מאמע, זיין טאטע איז פארנומען מיט געלט געלט געלט געלט, און זיין מאמע איז פארנומען מיט שאפינג שאפינג שאפינג, אדער אויסהערן האטליינס פון פרויען וואס זאגן "אויב מען עסט ווייסע רייז גייט די וועלט אראפפאלן", און "אויב מען עסט ווייסע ברויט קומען אלע מחלות", און

פארשטייט זיך אז ווען די קינד הייבט אויף די הענט און זאגט ברבים: "יענע מיידל מאכט מיר נערוועז", דארף מען איר זאגן: "מען רעדט נישט אזוי! לייג אראפ דיין האנט און פיר זיך אויף ווי אזוי עס דארף צו זיין", אבער מען דארף אויסלערנען די קינדער דרך ארץ. ווען איך גיי אריין אין א פתח און קינדער הייבן אויף די הענט, זאג איך זיי: "ענק ווילן איך זאל אויסוועלן אפאר קינדער וואס זאלן קענען רעדן, איך וועל נאר אויס קינדער וואס האלטן די האנט ווי א דערוואקסענער מענטש, מאכן א גרודער: "הע הע הע הע הע..." איז זייער קינדיש, עס איז נישט שכל'דיג".

וואס איז מיין דזשאב?

אזוי איז מיט יעדע זאך, אז מען האט קינדער וואס בשעת זיי פאר'חלומ'ען זיך הייבן זיי אן צו קראצן די נאז, און זיי זוכן גאלד און זילבער, קען מען נישט זאגן: "וואס גייט מיר עס אן? מיין דזשאב איז אויסצולערנען נביא, מיין דזשאב איז אויסצולערנען פֿרקי אבות", זאלסט מיר מוחל זיין, אז דו זיצט מיט קינדער דארפסטו זיי אויסלערנען וואס מען טוט נישט, דער קינד איז נישט די פראבלעם, דער קינד איז דאך א קינד, דער קינד ווייסט נאכנישט אז דאס טוט מען נישט, דער פראבלעם איז דער מלמד אדער

מיט'ן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממש'ה מיט'ן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, דאנערשטאג פרישת בשלח, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א.

אויסלערנען דרך ארץ

איך וויל בעטן מען זאל איבער געבן פאר די לערעריןס, זיי זאלן אויפבויען די קינדער.

א לערערין שרייבט מיר נעכטן אז זי ווייסט נישט וואס צו טון, א תלמידה האט אויפגעהויבן די הענט, איך פֿרעג איר: "וואס ווילסטו זאגן?" זאגט זי מיר: "ווען די מיידל הייבט אויף אירע הענט צו פֿרעגן, מאכט זי מיד נערוועז", די לערערין פֿרעגט מיר: "וואס טוט מען דא? א מיידל זאל זיך וואגן צו פארשעמען א קינד ברבים!?" איך האב איר צוריק געשריבן: "וואס איז די סיבה אז יענע מיידל ווערט נערוועז פון איר?" שרייבט זי מיר: "ווען יענע מיידל הייבט אויף די הענט צו פֿרעגן גייט עס מיט קולות ובֿרקים", האב איך איר צוריק געשריבן: "די לערערין דארף אויסלערנען דרך ארץ ווי אזוי מען הייבט אויף די הענט צו פֿרעגן", איך וואלט אויך געווארן נערוועז פון א קינד וואס הייבט אויף די הענט מיט אזעלכע קולות.

מערכת 'שיעורי חינוך'

וואונטשט פאר אלע ליינערס און פאר גאנץ כלל ישראל

א בשר'ן פרייליכן פסח

דרה ארץ

שיין צוזאם, אה, קוק דו האסט עס אזוי שיין צאמגענומען!

שטרענג און פרייליך

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט נישט מיד ווערן פון ארבעטן מיט קינדער, איר זאלט אריינלייגן אין די קינדער אסאך אמונה און אסאך שמחה, עס זאל זיין שטרענג און פרייליך; מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל דאס קענען באווייזן, די קינדער זאלן וויסן מען מוז פאלגן די תקנות און עס זאל זיין זייער פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן אסאך הצלחה, אמן.

טשעפען. ווען א קינד פארשמירט זיך און מען דארף אים טוישן, און די מאמע הייבט אן זאגן פארן קינד: **"דו ביסט עקלדיג"**, הרגעט די מאמע דעם קינד שטילערהייט, קיינער זעט עס נישט, קיינער ווייסט עס נישט, אבער שפעטער וועט מען דארפן טראגן דעם קינד צו דאקטורים, דער קינד וועט דארפן האבן אין לעבן אסאך טערעפי, מען זאל אים פארשטיין, מען זאל אים אויסהערן און געבן ליבשאפט, ווען די מאמע וואלט ווען געזינגען צום קינד: **"מען דארף שוין גיין אין בית הכסא, דו ביסט שוין א גרויסער קינד, און דו גייסט שוין זיין גרויס, אמת דו ביסט שוין גרויס?"** - וואלט זי אויפגעטון.

"עסן מילכיגס איז די ערנסטע זאך", און **"אויב מען עסט מייערן קען מען גוט זען"**, און ביז דערנוייל עסן די קינדער פון די נאז... קומט אויס אז דער אינגל איז א רחמנות אז ער האט א מלמד וואס זאגט אים נישט: **"דאס טוט מען נישט"**.

שטרענג איז רחמנות

מען דארף זאגן פאר א קינד וואס איז ריכטיג צו טון און וואס איז נישט ריכטיג צו טון.

איך האב געכטן גערעדט מיט א מלמד פון שטעטל, זאגט מיר דער מלמד: **"איך ווייס נישט וואס צו טון, איך קען נישט זיין שטרענג, איך האב אזוי רחמנות אויף די קינדער"**, זאג איך אים: **"דו האסטו רחמנות? שטרענג איז רחמנות!"**

טשעפען טאר מען נישט, מען קען נישט זאגן פאר א קינד: **"דו ביסט אן עקלדיגער"**, **"ביסט אן עכי"**, דאס טאר מען נישט זאגן, אבער אז מען זאגט פאר א קינד וואס איז ריכטיג צו טון, איז דאס רחמנות.

אויסלערנען די קינדער יעדע זאך

מען דארף זאגן פאר א קינד וואס צו טון, מען דארף אויסלערנען קינדער ווי אזוי זיך צו פירן, אבער מען טאר נישט

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

שמעו ותחי נפשכם

שאלות ותשובות בעניני חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

מיט'ן אייבערשטנס'ן הילף ברענגען מיר אייך גאר א שיינע שמועס מיט שאלות ותשובות, וואס תלמידים האבן געשמועסט און געפרעגט פונעם ראש ישיבה שליט"א בעניני חינוך, נאכ'ן שיעור ליל שישי פרשת אחרי קדושים, שנת תשפ"ג לפרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א.

קינדער זאלן גיין עסן שבת ביי א זיידע?

איך האב ענדערש געוואלט עסן ביי מיין טאטע, אבער מיין טאטע האט מיר געזאגט **"גיי צו זיידע"**, שפעטער האב איך שוין הנאה געהאט צו משמש זיין מיין זיידע.

גיין צו א זיידע עסן די סעודה צו קענען העלפן, איז זיכער א גוטע זאך.

שואל: וואס קען איך טון אז מיינע קינדער קריגן זיך ווער עס זאל גיין צו דער זיידע, יעדער וויל גיין?

האט דער ראש ישיבה שליט"א געענטפערט: דעמאלט דארף מען עס איינטיילן, יעדע וואך זאל אן אנדערער גיין, און מען קען אויך זאגן: 'ווער עס וועט העלפן', און 'ווער עס איז וואויל' וועט קענען גיין עסן שבת ביי זיידע.

מען טאר נישט שלאגן די קינדער!

א אינגערמאן האט דערציילט פאר'ן ראש ישיבה שליט"א

שואל: א אינגערמאן האט געפרעגט, איז א גוטע זאך אז מיינע קינדער זאלן גיין עסן די שבת'דיגע סעודות ביי א זיידע?

האט אים דער ראש ישיבה שליט"א געפרעגט: לאמיר הערן פארוואס דו טראכסט 'יא' אדער 'ניין'.

שואל: איך טראכט, אפֿשׂר איז נישט א גוטע זאך אז קינדער זאלן נישט עסן די סעודה ביי א טאטע.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געענטפערט: איך האב נישט געגעסן שבת ביי מיין טאטע פון די צען יאר ביז נאך די חתונה; איך האב אלץ געגעסן ביי מיין זיידע.

אין אנהייב האב איך נישט געוואלט גיין עסן ביי מיין זיידע.

א אינגערמאן האט דערציילט פאר'ן ראש ישיבה שליט"א

געווארן זייער צופלאמט, און דער ראש ישיבה האט אים זייער פארגעהאלטן: "וואס איז די מעשה מיט דיר?! ווי מעג מען שלאגן

מען מעג זיין שטרענג צו קינדער?

שואל: א מלמד האט געפערעגט: דער ראש ישיבה זאגט אז מען טאר נישט שלאגן; אבער איך לערן מיט די קינדער עברי און איך הייס אז אלע קינדער זאלן טייטלען, מעג איך יא זיין שטרענג?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: מען דארף זיין שטרענג! איך האב דיר נישט געזאגט דו זאלסט נישט זיין שטרענג! איך האב גערעדט פון 'שלאגן', שלאגן איז נישט שטרענג, שלאגן איז פארלירןקייט, אונדאי דארף מען זיין שטרענג, איך דארף נישט א ליבעראלע מוסד, חס ושלום.

די וואך איז ארויפגעקומען צו מיר א טאטע, ער זאגט מיר אז זיי ווילן זיך ארויס ציען אין שטעטל, פֿרעג איך זיי "פארוואס?" זאגט ער מיר אז עס איז אים פשוט שלעכט געווארן, די מוסד וואו זיינע קינדער לערנען האט אים געהייסן נעמען זיינע קינדער צו טערעפי, און דער טערעפיסט האט געזאגט פאר די מאמע "פון היינט און ווייטער פאר דו גייסט אריין צו די שטוב פון דיין זעקס

א טאטע האט דערציילט פארן ראש ישיבה שליט"א, היינט האב איך געהאט א מעשה מיט מיין קליין קינד, ברוך השם עס מאכט זיך זייער זעלטן, אבער היינט האב איך זיך נישט געקענט איינהאלטן און למעשה האב איך אים געגעבן א פאטש.

האט ראש ישיבה שליט"א אים געזאגט: איך געב אויך אמאל א פאטש, אבער נישט ווען איך האב זיך נישט געקענט איינהאלטן... יעצט זאלסטו טון דאס וואס דער ברוסל'ער חסיד האט געטון נאכן שרייען אויף די בחורים, ער איז געגאנגען זאגן פארן אייבערשטן: "וואס גיפט איך זיך אויף די בחורים?!"

[דער ראש ישיבה שליט"א ברענגט אראפ דעם סיפור פונעם ברוסל'ער חסיד אין א בריוו, מיר ברענגען עס אראפ:

בעזרת ה' יתברך. יום ד' פ' תרו, י"ז שבט, יומא דהילולא של מוהרא"ש זצוק"ל שנת תשע"ט לפ"ק.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

נעמט די עצה וואס דער רבי האט געזאגט פאר ר' שמואל אייזיק זכרוןו לברכה; אמאל האט אים דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ו, סימן תמא): "וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? קרעכץ עס אויס!"

וויסן זאלט איר אז יעדער מענטש ווערט געבוירן מיט מידות וואס מען דארף אויסארבעטן. דאס וואס א מענטש מיינט שטענדיג אז אלעס קומט זיך אים, און אז ער איז אייביג גערעכט דאס קומט פון די בלוט וואס מען האט נאך נישט אויסגעארבעט. אויף דעם האט אונז דער רבי געגעבן אן עצה פון "התבודדות"; דאס הייסט אז א מענטש זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ פארן אייבערשטן, ער זאל זאגן פארן אייבערשטן ווי שטארק עס באדערט אים אז ער האט די נישט גוטע מדה וכו' וכו', נאר דאס איז די וועג ווי אזוי מען קען אויסארבעטן א מדה. למשל אז א מענטש איז געשלאגן מיט די מדה פון כעס, ממש געפערליך, ער רעגט זיך אויף און ער פארלירט זיך וכו' איז נאכדעם ווען

א קינד, ציפן א קינד, אדער אויסדרייען די הענט פון א קינד?! שומו שמים!"

מען מעג זיין שטרענג צו קינדער?

יעריג מיידעלע, דארפסטו קלאפן אויפן טיר, און פֿרעגן: "איך מעג אריין קומען?" אויך, פאר דו עפנטסט אויף איר לעדל דארפסטו איר פֿרעגן רשות אויב דו קענסט אנכאפן אירע זאכן!"

די עלטערן האבן זיך מיטשג געווען אז די דרשות וואס זיי הערן איז נישט סתם גערעדט, נאר זיי האלטן דארט, זיי מוזן זיך אויפהייבן און זיך אנוועק ציען פון דעם פלאץ און שיקן די קינדער אין אן ערליכע מוסד.

דו הערסט א מעשה?! דאס איז נישט אן אויסגעטראכטע מעשה, דאס איז וואס איך הער יעדן טאג פון א צווייטן, קוק וואו עס האלט! די מאמע דארף פֿרעגן פון איר זעקס יעריג מיידל צי זי קען אריינגיין אין איר שטוב.

איך האב דיר נישט געהייסן מאכן אַזא חינוך, דא זענען די מלמדים זייער שטרענג, און מען מוז זיין שטרענג, אבער פֿעטש - נישט, פֿעטש העלפט נישט.

איך האב געגעבן א פאטש

ער קומט צו זיך, ער כאפט זיך וואס ער האט געטון דארף ער דאס אויסרעדן צום אייבערשטן.

מוהרא"ש האט דערציילט אז פארן קריג זענען אנגעקומען בחורים פון פוילן קיין אומאן און ווען די קריג האט אויסגעבראכן זענען זיי שטעקן געבליבן אין אומאן, וויבאלד זיי האבן נישט געהאט וואו צו וואוינען האבן זיי זיך מסדר געווען אינעם קלויז. דער שמש האט דאס נישט ליב געהאט און ער פֿלעגט זיי ארויסטרייבן און שרייען אויף זיי: "גייט אײך פון דאנעט!" שפֿעטער פֿלעגט מען הערן ווי ער וויינט ביים רבי'ס ציון: "רבונו של עולם, וואס וויל איך פון די בחורים? וואס שריי איך אויף די בחורים? זיי האבן דאך נישט קיין שטוב, זיי זענען דא פארנווארפן", נאכדעם האט מען געמינט און מען איז געווען זיכער אז דער שמש וועט מער נישט שרייען אויף זיי, אבער אביסל שפֿעטער האט זיך דאס איבער גע'חזר'ט נאכאמאל און נאכאמאל, ער האט זיך גערעגט אויף זיי און נאכדעם געמאכט התבודדות פארנוואס ער רעגט זיך. האט מוהרא"ש געזאגט: "דאס איז א ברוסל'ער חסיד, אפילו ער פארלירט זיך נאכאמאל און נאכאמאל גייט ער אלץ צוריק צום אייבערשטן און בעט דער אייבערשטן 'העלף מיר באשעפער איך זאל זיך נישט אויפֿרעגן'."

דאס איז די עצה פאר שלעכטע מידות, דאס צו דערציילן פארן אייבערשטן; אין אנהייב איז דאס זייער שווער ווייל דער מענטש וויל זיך נישט זען אין שפיגל ווי אזוי ער איז נאקעט וכו', עס איז גרינגער אנוועק צו דרייען דעם שמועס אויף סתם תפלות ובקשות, דעריבער וועט דאס זיין שווער אויס צו דערציילן. אבער אז מען ברעכט דאס דורך, מען טוט זיך אויס פארן אייבערשטן און מען דערציילט פארן אייבערשטן אלע שלעכטע מחשבות און שלעכטע נאטורן, יעדן טאג נעמט מען אפאר מינוט און מען בעט דעם אייבערשטן: "וואס וועט זיין מיט מיר? איך האב די שלעכטע מדה און דאס האב איך געטון צוליב דאס", ווערט דאס בעסער, און מיט די צייט ארבעט מען אינגאנצן אויס די מידות.

דאס האט דער רבי געזאגט פאר ר' שמואל אייזיק: "שמואל אייזיק, וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? קרעכץ עס אויס!"

איך האב הנאה יעדעס מאל איר שרייבט מיר.

א קליין קינד וואס וויל נישט עסן

מיט געוואלד אריין לייגן דאס עסן אין מויל? דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: מען קען נישט

שואל: א טאטע האט געפֿרעגט: וואס זאל מען טון מיט א קליין קינד וואס וויל נישט עסן פֿלייש, מען קען איר צווינגען און

מיר קויפן א באטל אָרענדזש דזשוס, און יעדע נאכט פילט מען אן ברוינפן קאפס מיט אָרענדזש דזשוס, מען לייגט עס אריין אין פרידער מיט א פּעקעלע, און דאס אַרבעט א מחיה, קודם ווען די קינדער קומען אהיים געבט מען זיי איין אָרענדזש דזשוס אייסקס, די מאמע ווערט שוין א גוטע מאמע... נאכדעם אויב מען עסט שייין אויף די נאכטמאל באקומט מען נאך צוויי אייסקס, ווען מען טוט זיך אן נאכט קליידער באקומט מען נאך אן אייסקס, ווען מען פאקט צוזאם די שפילצייג באקומט מען נאך אן אייסקס, ווען מען גייט אריין אין בעט באקומט מען נאך אן אייסקס... די קינדער זענען מלא שמחה, אזא גוטע מאמע זי האט שוין געגעבן זיבן אייסקס אין איין טאג...

אפילו דער קינד זאל באקומען זיבן אייסקס א טאג האט ער נאכנישט געטרינקען איין קאפ אָרענדזש דזשוס וואס האט אין זיך א ים מיט צוקער, די קינדער האבן עס ליב און עס אַרבעט א מחיה.

מיין ווייב זאגט מיר אז אפאר שכלים האבן עס שוין נאכגעטון. עס איז אזא פשוט'ע זאך, און די געבסט גארנישט פאר'ן קינד, דו געבסט אים וואס דו וואלסט אים סיי ווי געגעבן און ער עסט אויף די נאכטמאל גרינגער.

מען דארף העלפן אין שטוב

פאר מיר איז דאס געווען גרינגער צו הערן פון מוהרא"ש, וויל איך בין אזוי אויפגעוואקסן, מיין טאטע שליט"א לערנט א גאנצן טאג און אויך ביינאכט, און ער איז א זיין, ווען ער האט געהאט קליינע קינדער אינדערהיים האט ער יעדע נאכט געבאדן די קינדער, און געוואשן די געשיר.

וואס קען א מלמד טון אז ער ווערט זייער איבער געשטרענגט פון חדר?

פארוואס ביסטו אזוי איבערגעשטרענגט פון זיין א גאנצן טאג אין חדר? - מלומדות דארף דיר געבן כח!

דאס אז דיין גוף ווערן אפגעמוטשעט פארשטיי איך, ווייל אזוי איז עס, די גוף ווערט אפגעמאטערט, אָבער די מח? - פון זיין מלמד באקומט מען כח!

סטראשען א קינד אים אראפצושטעלן א כּתה

אויף אין יונגערע כיתות, אָבער אין די כּתה פירט מען זיך שוין אויף שייין.

אלעס ווענדט זיך ווי אזוי מען מען זאגט עס, און אויך צי דו האסט אים ליב, אויב דו האסט אים נישט ליב, קענסטו אים נישט זאגן, ווייל עס וועט נישט העלפן.

ווי אזוי קען מען ליב האבן א קינד

איך זאג נישט אז איך מאך יעדן טאג התבודדות אויף 'אלע' בחורים, אָבער איך פרויביר צו מאכן התבודדות.

פאר איך קום אין ישיבה, נאך פאר איך זע די בחורים, טראכט איך ווי אזוי איך זאל זיך אומגיין מיט יעדן בחור, צו וועמען איך מוז היינט שמייכלען אפילו אויב ער גייט אַנקומען אין ישיבה פינף אזייגער נאכמיטאג, און וועמען איך דארף אהיים שיקן אויב ער קומט שפעט. איך קען נישט סתם קומען אין ישיבה און זיך

אריינשטיפן עסן אין א קינד'ס מויל געצווינגענערהייט, מען דארף מאכן טריקס אז דאס קינד זאל אליינס וועלן עסן, מען גרייט אן נאש אין די זייט, און מען זאגט פאר'ן קינד: "כאפ אריין א פליישעלע און באלד וועסטו דאס באקומען".

שוואל: אין דעם פאל געבט מען אויך נישט קיין פעטש אז דאס קינד זאל פאלגן און עסן?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: פעטש העלפט נישט!

דאס איז א זאך וואס מען דארף דורך ברעכן ביי קינדער, עס איז זייער א וויכטיגע זאך; מען מוז אויסלערנען קינדער צו עסן געזונטע עסן.

דאס איז דאך אן עבודה וואס יעדער מענטש האט עס, דו ביסט נישט דער איינציגסטער וואס האט די זאך, ביי מיר אין שטוב האבן די קינדער אויך נישט ליב אלעס וואס מען געבט, די קליינע קינדער פארפירן אז די פלייש האט שווארצע שטיקלעך און די זופ האט שמוץ... מאכט מען טריקס אז זיי זאלן וועלן עסן.

ביי מיר אינדערהיים האב איך אויסגעלערנט די קינדער צו טרינקען וואסער, איך געב זיי נישט קיין געצויקערטע געטראנקען,

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט פאר א אינגערמאן: דו קענסט זיך נישט איינשפארן אין א שטוב ווען די ווייב דארף הילף מיט די קינדער, מען קען נישט דעמאלט נעלם ווערן, דו דארפסט אביסל ארויס העלפן דיין ווייב; דאס איז עבודת השם.

שוואל: א מלמד האט געפרעגט, וואס קען מען טון אז די מח ווערט איבערגעשטרענגט פון זיין א גאנצן טאג אין חדר?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: דער מח טאר נישט זיין אזוי איבערגעשטרענגט פון זיין א גאנצן טאג אין חדר.

שוואל: א מלמד האט געפרעגט, מען מעג סטראשענען א קינד וואס איז נישט וואויל אז מען גייט אים אראפשטעלן א כּתה?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: איך ווייס נישט; באופן פללי איז דער ענטפער "גיין".

עס איז דא אמאל וואס מען קען אים זאגן: "אזוי פירט מען זיך

שוואל: א אינגערמאן האט געפרעגט: ווי אזוי קען מאכן אז מען זאל ליב האבן א קינד?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: אז מען גייט וויינען צום אייבערשטן: "רבנו של עולם איך האב נישט ליב דעם אינגל, און איך בין א רוצח, איך טאר נישט זיין זיין מלמד", אזוי דארף מען וויינען פשוט כמשמעו; אזוי בעט איך דעם אייבערשטן פאר איך קום אריין צו די בחורים.

אנגרייטן פארדעם וואס איך וועל טון מיט די תלמידים, און איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל וויסן ווי אזוי זיך אימציגייט מיט

וואס קען מען טון מיט א קינד וואס איז זייער שווער?

קינדער וואס עס איז גרינג צו מחנה זיין און עס איז דא קינדער וואס עס איז שווער צו מחנה זיין, אזוי איז עס. איך האב ברוך השם א שטוב מיט קינדערלעך, און אסאך מאל איז דא איין קינד וואס נעמט אנוועק די גאנצע מח, ברוך השם.

א מלמד דארף אויך לערנען 'שיעורים' פסדרן?

אז אויב מען לערנט יעדן טאג "צוויי און צוואנציג מינוט" גמרא, נישט קיין חילוק וויפיל דפים מען לערנט א טאג, ענדיגט מען גאנץ ש"ס אין א יאר!

עס איז דא אינגעלייט וואס האבן זיך צוגעכאפט צו דעם ענדערש ווי זאגן זיבן בלאט א טאג, ווייל דער ראש ישיבה רעדט פון לערנען זיבן דפים א טאג, וואס קוקט אויס צו שווער, אבער צו לערנען בלויז צוויי און צוואנציג מינוט איז גרינגער.

עס איז געווארן א מהפכה דארט אין בית המדרש, דער עולם האט אנגעפאנגען לערנען ש"ס! און דאס שטימט שוין זייער גוט מיט דעם מאמר: "אין הקדוש ברוך הוא מונה דפים אלא שעות", דער אייבערשטער ציילט נישט די בלעטער וויפיל מען לערנט נאר די שעות. אלע האבן דאך טענות אז די ברוסל'ער זענען נאר פארנומען צו ציילן, מען לערנט אכצן פרקים משניות, און זיבן בלאט גמרא, עס שטייט דאך: "אין הקדוש ברוך הוא מונה דפים אלא שעות"? אבער יעצט קענסטו שוין מיט קומען, זיי זיך קובע יעדן טאג צו לערנען "צוויי און צוואנציג מינוט" גמרא, און ענדיג אויך ש"ס יעדעס יאר.

שואל: יעדעס מאל וואס מען ענדיגט א מסכתא גמרא דארף מען מאכן א סיום?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט: מען דארף גארנישט. אבער וואס מיינט א סיום? מען זאגט מזל טוב און מען זינגט, נו, דאס קאסט גארנישט, מען עסט דאך סיי ווי נאכטמאל קען מען זינגען און זאגן מזל טוב.

איך האב נישט קיין כח אויסצוהערן מיין ווייב

עס טאקע ממש אזוי, אז דו ביסט ממש אזוי ווי א חולה, קענסטו עס שוין מסביר זיין פאר דיין ווייב, קענסט איר זאגן "די גאנצע טאג ארבעט איך נאר פאר דיר, איך זאל האבן געלט, איך דארף יעצט האבן פופצן מינוט זיך אביסל אפצורוען".

שואל: א אינגערמאן האט געפרעגט: ווי אזוי לעבן אנדערע אידן וואס הערן נישט קיין חזוק אויף שלום בית?

האט דער ראש ישיבה שליט"א געענטפערט: מען האט נישט קיין שלום בית!

חזוק דארף מען נאר האבן אויב מען וויל האבן שלום בית, אויב מען וויל נישט האבן שלום בית, מען האט אויפגעגעבן צו האבן שלום בית, דעמאלט אינטרעסירט גארנישט, מען טראכט צו זיך: 'זאל זי שרייען, אזוי ווי מען הערט די באבע אדער די מאמע שרייען, עס גייט אים אן זיין ווייב אזוי ווי זיין באבע'ס לעבן, דערפאר דארף ער נישט קיין חזוק. דאס איז אזוי ווי חזוק אויף אלעס, ווער דארף חזוק אויף זאגן משניות? איינער וואס זאגט משניות! איינער וואס זאגט נישט משניות דארף נישט קיין חזוק אויף זאגן משניות.

שואל: א טאטע האט געפרעגט: וואס קען איך טון אז איך האב איין קינד וואס איך קען זיך מיט אים נישט אן עצה געבן?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: עס איז דא

שואל: א מלמד האט געפרעגט: א מלמד דארף אויך לערנען 'שיעורים' פסדרן?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: לערן וויפיל דו קענסט. לייג אריין א סטיקער אין אלע ספרים, און אמאל לערן דאס און אמאל דאס.

א מלמד ארבעט נישט מער שעות פון א בעל הבית. וויפיל שעה לערנט א מענטש א טאג? אז מען לערנט יעדן טאג אביסל קען מען ענדיגן כל התורה כולה, מען דארף עס נאר מסדר זיין מיט א חשבון.

וויפיל שעה דארף מען לערנען א טאג צו ענדיגן ש"ס אין איין יאר? בערך איין שעה [ביים שיעור אינעם דף גמרא (בבא קמא דף מח; ט' שבט שנת תשפ"ד לפרט קטן) האט דער ראש ישיבה שליט"א גערעדט בתוך הדברים פון דעם ענין וויפיל צייט מען דארף לערנען יעדן טאג, צו קענען ענדיגן גאנץ ש"ס אין איין יאר, מיר ברענגען אראפ דעם שטיקל:

איינער פון די מגידי שיעור אין שטעטל וואס לערנט פאר דעם דף אין איינע פון די שולן, האט א גוטע קאפ, האט ער געמאכט א חשבון ווי לאנג עס נעמט צו ענדיגן ש"ס אין איין יאר, ער האט אויסגעריכט וויפיל ווערטער עס איז דא אין ש"ס. (איך געדענק נישט פינקטליך וויפיל ווערטער עס איז דא). און וויפיל ווערטער זאגט א מענטש ארויס פון מויל אין איין מינוט, עס איז אויסגעקומען

שואל: א מלמד פרעגט: איך בין א מלמד, ווען איך קום אהיים פון חדר האב איך נישט קיין כח אויסצוהערן מיין ווייב, וואס זאל איך טון?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: אויב דו וואלסט מיר געטראפן נאך א טאג ארבעט, וואלסטו געהאט כח מיר אויסהערן פאר א האלבע שעה? אויב יא, דארף די ווייב זיין חשוב אין דעם מאניס אויגן מען זאל האבן כח איר אויסצוהערן, מען דארף רחמנות האבן אויף די ווייב.

עס איז נישטא אזא זאך אז איך האב נישט קיין כח פאר מיין ווייב, אויב דו וואלסט יא געקענט טון אין די צייט אן אנדערע זאך. וואס וואלסטו געטון ווען אויפן וועג אהיים פון חדר וואלסטו געטראפן דיין בעסטער חבר? דו וואלסט זיך אנגעליינט אויף א פאסט קעסטל אין גאס און געשמועסט מיט אים א האלבע שעה... אויב אזוי וואס הייסט אז דו קענסט זיך נישט קאנצעטרירן אויסצוהערן דיין ווייב? דאס מיינט אז דאס איז זיך נישט אינטערעסאנט, דארף מען תשובה טון.

איך קען נישט דיין מצב און איך קען נישט דיין מח, אויב איז

וואס טוט מען ווען עס איז שווער פאר די קינדער זיך קאנצעטרירן?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: יעצט דארפן די קינדער ווייניגער זיך קאנצעטרירן.

וואס טו איך מיט די שווערע לאנגע גמרות ווען די קינדער זענען נישט דערביי??

גרינגע גמרות. אזוי האט מען געטון אין די חדר וואו איך האב געלערנט אלס קינד, איך האב געלערנט אין פתח ז' מסכת מכות, איך האב זיך פארקערט די גאנצע מסכתא אויף אויסנווייניג, און זומער האט מען געלערנט פרק אלו הן הגולים.

אויך דארף מען אנרייזן די קינדער אז אויב זיי וועלן יעצט לערנען קנאקעדיג א האלבע שעה, וועסטו זיי ארויסנעמען, איך ווייס נישט אויב דיין מנהל לאזט ארויס גיין אין פארק, אויב נישט, קענסטו זיי זאגן אז מען וועט מאכן א לענגערע ריסעס אדער א לענגערע לאנטש.

וואס טוט מען מיט קינדער וואס האלטן נישט ביים לערנען?

לערנט נישט, איך זאל גארנישט פאדערן פון אים? דאס אליינס אז ער זיצט אין פתח איז שוין גענוג?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: וואס הייסט 'בלויז זיצן אין קלאס'?! - חס ושלום! מאך אן עסק פון אים.

דיין גאנצע פתח באשטייט נאר פון לערנען?! - שומו שמים! עס איז דאך דא נאך אזויפיל זאכן, עס איז דא דאווענען, מאכן ברכות פאר'ן עסן, ציצית, קושן די מזוזה, עס איז דא די עצם זאך אז ער איז א איד.

איך מאך א גאנצע עסק פון יעדער בחור, איך זאג פאר א בחור: **"איך האב דיר געזען קושן די מזוזה!"** נישט איך מאך זיך, איך האלט טאקע ביי דעם, און אפילו דער גוטער אינגל וואס לערנט יא פלייסיג דארף אויך מען זאל אים אויסרימען מיט זיינע שיינע זאכן, עס שטערט אים אויב מען געבט אים נישט קיין גוטע ווערטער איבער זיינע פערזענליכע מעלות, און מען רעדט נאר פון זיין למדנות!

בוי אויף יעדן קינד; די שוואכע קינדער זאלסטו מאכן פאר גבאים, שטעל אים ער זאל מסדר זיין די טישן פאר דער רבי קומט אריין אין חדר; נעם אים פאר זיין ממונה.

וואס טו איך אז מיינ מנהל מישט זיך אריין וואס איך רעד צו די קינדער?

בין אריין געקומען אין חדר און א אינגל זאגט מיר אז ער וויל עפעס רעדן צו מיר, ער רופט מיך ארויס אינדרויסן און ער זאגט מיר אז עס איז דא א אינגל אין פתח וואס האט געשריבן אויף די באורד אן ענגלישע מיאוס'ע ווארט, איך האב ארויס גערופן דעם קינד אינדרויסן פון פתח און איך האב אים געפרעגט: **"דו האסט געשריבן אויפ'ן באורד ניבול פה?"** זאגט ער מיר: **"יאי"**, האב איך אים געגעבן א פאטש! - דאס איז געווען די איינציגסטע מאל וואס איך האב געגעבן א פאטש, פינף יאר בין איך געווען מלמד אין פתח ט' און דאס איז געווען די איינציגסטע פאטש וואס איך האב געגעבן.

נאכדעם זאגט מיר א צווייטער אינגל אויף אן אנדערער אינגל אז ער האט ביי זיך אין טאש אומאיידעלע בילדער רחמנא לצלן,

שוואל: א מלמד פּרעגט: וואס טוט מען די צייט אין יאר וואס איז שווערער פאר די קינדער זיך קאנצעטרירן צום לערנען?

שוואל: א מלמד האט געפרעגט: איך לערן פאר פאר די קינדער מסכת מכות, מיר האלטן יעצט ביי די דריטע פרק, עס איז שווערע לאנגע גמרות, איך שפיר אז איך פארליר מיינע תלמידים, זיי הערן מיך נישט אויס, ווייל יעצט זומער זענען זיי זייער פארשפילט, וואס קען איך טון?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: אויב די הנהלה פאדערט עס - דארף מען זיך אן עצה געבן, אבער אויב נישט - זאלסטו מאכן אנדערש, אנהייב יאר זאלסטו לערנען די שווערע גמרות און זומער זאלסטו לערנען פרק אלו הן הגולים, וואס האט

שוואל: א מלמד האט געפרעגט: ווי אזוי קען איך מאכן לערנען א אינגל וואס עס זעט אויס ווי ער איז נישט אינטערעסירט צו לערנען?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: עס איז דא צוויי סארט קינדער וואס לערנען נישט, איינער שטערט אנדערע, נאכדעם איז דא איינער וואס לערנט נישט און מען דארף אים מאכן לערנען און דאווענען, אויף אים שטייט אין שלחן ערוה (יורה דעה, סימן רמה, סעיף ט) אז א קינד וואס וויל נישט לערנען, זאל ער זיצן צווישן אנדערע קינדער, און מיט די צייט וועט עפעס אריינגיין אין אים.

אז ער שטערט נישט אנדערע איז דאך שוין גוט, זאל ער זיצן און ער וועט אביסל אויפכאפן, ער וועט הערן די ווערטער 'תנו רבנן', ער וועט הערן די ווערטער 'אמר רבי יהודה', אינמיטן וועט ער הערן אן אינטערעסאנטע זאך אז **"ש"י"ן מ"ם"** איז ראשי תיבות פון **"שמע מינה"**; אין זען יאר ארום וועט ער לערנען. איך האב אויך גארנישט געלערנט אלס קינד! אלס קינד איז מייין קאפ געליגן אין בויען בנינים און שפילן מיט מילה קעסטלעך און מאכן הפגנות.

שוואל: וואס דען זאל איך טון מיט דעם שוואכן קינד וואס

שוואל: א מלמד האט געפרעגט: וואס זאל איך טון אז מיינ מנהל האלט מיך פאר אז איך רעד צו די קינדער פון 'קדושה'?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפערט: לאז אפ דער מנהל, דו ארבעטסט פאר דער אייבערשטער, נוץ דער מנהל בלויז ווען דו דארפסט הילף, נישט אויף צו מורא האבן פון אים!

דו ווייסט וואס איך האב געהאט די ערשטע יאר פון מיינ מלומדות? - איך האב נאכנישט געוואוסט פון מיי חיות צו זאגן, איך האב נישט געוואוסט וואס מיינט א מיאוס'ע ווארט, איינער פון אנשי שלומינו האט מיר אמאל געזאגט: **"דער ראש ישיבה איז נישט געווען אויסגעארבעט, דער ראש ישיבה איז פשוט געווען א בטלן..."** איך האב אים געזאגט: **"אין הכי נמי, איך בין געווען אן עכטער בטלן, איך האב פון גארנישט געוואוסט"**, איך

אים עצות. אָבער דו לייג אַרײַן אין די קינדער אַמונה, סם החיים!

...

דער ראש ישיבה שליט"א איז אַרײַן אין אַ שמועס איבער זײַנע אַרן וואס ער איז געווען מלמד, און ער האט געזאָגט: אַיך האב געהאט אַ נס אז אַיך בין מקורב געוואָרן צו מוהראַ"ש יענע יאַר וואס אַיך בין געוואָרן מלמד, ווייל ווען אַיך וואלט נישט מקורב געוואָרן וואלט אַיך גערעדט צו די קינדער שטותים, אַיך וואלט יעדן איבערגעצייגט אז מען טאר נישט האָבן קיין בייק, מען טאר נישט עסן קיין פיצא, און אַיך וואלט עס געקענט מאַכן מיט זיי, און דאס וואלט געווען אַ נישט ריכטיגע זאַך, ווייל אַלע טאטעס פלעגן גיין מיט די קינדער אין פיצא געשעפטן, און אַיך רעד צו די קינדער קעגן זײַערע עלטערן... דערפאַר איז אַ נס אז אַיך בין דעמאלט מקורב געווען און אַיך האב אָנגעהויבן באַקומען די טראַפּעלעך שְׂכָל.

אַ אינגערמאַן האט זיך אָנגערופֿן: די וואָך ביי שלש סעודות אין אונזער בית המדרש אין ... איז געקומען אַ אינגערמאַן וואס האט געלערנט ביים ראש ישיבה ווען דער ראש ישיבה איז געווען מנהל.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאָגט: אַיך בין געווען דריי יאַר אַ מלמד, נאָכדעם בין אַיך געווען צוויי יאַר אַ מלמד און מנהל צוזאַמען. די חדר און די ישיבה זענען געווען אויף צוויי באַזונדערע גאַסן איינס נעבן די אַנדערע, אַיך בין געווען אין איין בַּנְּן אַ כּתָּה ט' מלמד און אַן אַנדערע בַּנְּן אַ מנהל פון הונדערט בחורים.

זעקס דרייסיג פאַרטאָגס האב אַיך געלערנט מיט די בחורים ביז זיבן דרייסיג, נאָכדעם איז דער רב אַרײַן געקומען דאווענען מיט די בחורים, בין אַיך געגאַנגען אין חדר דאווענען מיט די קינדער, בשעת די קינדער האָבן געהאַט אַ האַלבע שְׂעָה פּרײַשטאַג בין אַיך צוריק געגאַנגען צו די בחורים, ווען די בחורים זענען אַרײַן אין כּתָּה לערנען שיעור עיון בין אַיך צוריק געגאַנגען צו כּתָּה ט', אַיך האב פאַרגעלערנט פון ניין אַזײַגער ביז איינס אַזײַגער, נאָכדעם בין אַיך צוריק געגאַנגען צו די בחורים ביז אַכטע נייע ביינאַכט.

מוהראַ"ש האט מיר געזאָגט אַיך זאל אַרײַן נעמען אין יענע ישיבה ווי מער בחורים, און אַרײַן לייגן אין זיי משניות און אַמונה, אַיך האב נאָכנישט געכאַפט פאַרוואס, אַיך האב נאָכנישט געוואקסט אז עס גייט זיך פון דעם צונויף נעמען אַ ישיבה.

שוואַל: אַ אינגערמאַן האט געפּרעגט: דער ראש ישיבה האט גערעדט אין יענע ישיבה פון 'סדר דרָה הלימוד'?

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געענטפּערט: אַיך האב נישט גענוצט די ווערטער 'סדר דרָה הלימוד', אַיך האב צאַמגענומען אַ לקוט פון צדיקים וואס זאָגן אז משניות איז מקדש וּמְטַהַר דעם מענטש אפילו מען פאַרשטייט נישט וואס מען זאָגט.

דער 'סדר דרָה הלימוד' איז איינגעשטעלט: אַיך געדענק אין מיין ערשטע יאַר פון מלוּמדות האט מיר איינער פון אַנְשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ געזאָגט: "ווי לאַנג דו רעדסט פון 'אַמונה', 'השנחה פּרַטִית' און 'קדושה' קען עס נאָך דורכגיין, אָבער אז דו הייבסט אַן רעדן פון 'סדר דרָה הלימוד' גייט מען גלייך געוואויר ווערן אז דו ביסט בּרַסְלָב", אזוי האב אַיך געטון, די ערשטע יאַר האב אַיך נאָכנישט גערעדט פון סדר דרָה הלימוד, אַיך האב אַסאַך גערעדט פון:

אַיך טראַכט צו מיר, 'וואס גייט דא פאַר?! זיי זענען דרייפּון פּערפּון יעריגע בחורים, אַיך לערן מיט זיי אזוי פלייסג מסכת פסחים, פּרק כל שְׂעָה, די סגיה פון 'חזקיה און רבי אבהו', און אַיך ווייס גאַרנישט וואס זיי טוען צווישן זיך?'

בין אַיך אַראַפּגעגאַנגען צום מנהל אין אפּיס, אַיך דערצייל אים אַלעס און אַיך פּרעג אים: "וואס טו אַיך?"

זאָגט ער מיר: "מיין שְׂיטָה איז אז מען רעדט גאַרנישט צו קינדער פון קדושה", פּרעג אַיך אים: "פאַרוואס? ווי אזוי זאלן עס די קינדער וויסן?!" זאָגט ער מיר: "מען רעדט נישט פון דעם!" אַיך האב אים געזאָגט: "פייין", אַיך האב זיך געמאַכט פּאַילו אַיך פּאַלג, ווייל אַיך האב נישט געוואלט ער זאל מיר גיין נאָכטרעטן און נאָכקוקן וואס אַיך רעד, ער האט געהאַט אין זיין אפּיס אַן אינטערקאַם פון וואו ער האט געקענט הערן וואס יעדער מלמד רעדט.

אַיך בין אַרויף אין כּתָּה און אַיך האב געזאָגט פאַר די קינדער: "אַלע זאלן צומאַכן די גמרות, מען גייט לערנען ווי אזוי צו זיין אַ איד", און אַיך האב אָנגעפאַנגען רעדן צו זיי אז עס איז דא אַזאַ זאַך ווי 'קדושת הברית', דריי פּערטל כּתָּה האָבן געוויינט, דריי פּערטל כּתָּה זענען געקומען זאַגן אז זיי האָבן דאס קיינמאַל נישט געוואקסט, זיי האָבן דאס נאָך קיינמאַל נישט געהערט, איין אינגל איז געקומען זאַגן אז ער גייט צו זיין פּעטערס הויז און זיין פּעטער קיצלט אים נישט איידל רחמנא לצלן, אַ צווייטער אינגל האט מיר דערציילט אז ער גייט צו זיין מומע'ס הויז און זי שפּילט זיך מיט אים נישט אויסגעהאַלטן רחמנא לצלן, שומו שמים! אַיך האב געמיינט אַיך גיי אַראַפּ פון זינען.

אַיך האב גערעדט און גערעדט, קדושה! קדושה! קדושה! ביז אַלע האָבן תּשובָה געטון, אַלע זענען געוואָרן אויפּגעפּלאַמט צום אייפּערשטן, און ברוך השם אז עס איז אַרויסגעקומען שיינע זאַכן פון זיי, עטליכע אינגעלייט פון די קהלה קומען פון יענע כּתָּה, די גאַנצע כּתָּה זענען אויסגעוואקסן ערליכע אידן.

אַ מלמד אין בּרַסְלָב האט זיך אָנגערופֿן: די וואָך האב אַיך גערעדט אין כּתָּה פון קדושה, אַיך האב געזאָגט אז "מען טאר נישט אַרײַן די אות ברית קודש", און "חס ושלום זיך שפּילן מיט אַ צווייטער אינגל אונטער יענעם קליידער", און אַלע קינדער האָבן זיך אָנגעקוקט איינער דעם אַנדערן מיט וואונדער, ווי צו פּרעגן 'ווער טוט דאס אפילו?'

אַ אינגערמאַן האט זיך אָנגערופֿן: אַיך האב גערעדט מיט מיין חבֿר אַ אינגערמאַן, זאָגט ער מיר אז ער איז אַ מלמד און ער וויל זיך טוישן צו אַן אַנדערע מוסד, אַיך האב אים געפּרעגט פאַרוואס? זאָגט ער מיר אז זיין מנהל מישט זיך צופיל אַרײַן וואס ער רעדט צו די קינדער.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפּערט: מען דאַרף נישט טענה'ן מיט אַ מנהל, אויב מען טענה'ט וועט מען זיך אַרויס ווארפן, דער מנהל איז שטערקער פון דיר, דו וועסט אַרויס גיין פון דאַרט, די עצה איז אז מען ווייזט פאַר'ן מנהל פּאַילו מען איז מיט אים, מען שאַקלט מיט'ן קאַפּ: "יָא, יָא, יָא", און מען פּרעגט

עטליכע בחורים זיי זאלן צוריק מאכן די טישן מסודר, און א בחור איז צוגעקומען זיך באדאנקען פאר'ן שיעור, ער האט געזאגט "שפח" און "א גוט שבת", האט דער ראש ישיבה שליט"א אים געזאגט: וואס הייסט גוט שבת? מאך צוריק די טישן! עס איז זיין שולד, וואס טוסטו אינדערהיים נאך די שבת'דיגע סעודה, דו גייסט שלאפן? - עס איז דא שטיבער וואס אינדערפרי ווען מען קומט אהיים איינס אזויגער פון שול הייבט מען אן צו טראכטן ווער עס זאל אראפפאקן די טיש פון די נעכטיגע סעודה... איך האף אז ביי דיר אין שטוב וועט נישט זיין אזוי.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אים געפרעגט: ביסט אמאל געווען שבת ביי דער ראש ישיבה אינדערהיים? נאכ'ן בענטשן גייט קיינער נישט ארויס, עס ווערט אויפגערוימט און עס ווערט געדעקט א גייע טישטונג פאר מארגן.

אז דו האסט געהערט א שיעור, זאלסטו יעצט צאמפאקן די טישן.

איך וויל אזוי זאל זיין אין יעדע שול אין היכל הקודש, עס זאל זיין א ווארעמע פלאץ, יעדער איינער זאל צולייגן א האנט וואס מען דארף העלפן.

גוט שבת.

אמונה, קדושה, פיבוד אב ואם, תפלה, און ווען איך האב גערעדט פון התבודדות האב איך נאר געזאגט: "רעדן צום אייבערשטן", איך האב נישט געניצט דעם ווארט "התבודדות", ערשט די צווייטע יאר האב איך אנגעהויבן צו רעדן פון זאגן משניות, ווייל איך האב זיך דערזען אין א פתה וואס עס איז נישטא צו וועם צו רעדן... האב איך שטארק אריינגעלייגט אין זיי משניות.

איך האב אנוועקגעלייגט א בוך אינדערהיים וואס די מוסד וואו איך האב געארבעט האט ארויס געגעבן ביי זייער דינער שנת תשס"ח, זיי האבן דארט פארשריבן דעם מלמד פון יעדע פתה, פון פתה א' און ארויף, עס איז זייער שיינ פארשריבן יעדע פתה, ווען עס קומט צו פתה ט' און ישיבה קטנה שטעלן זיי זיך אפ און שרייבן מיט אזא התפעלות אז "אונזערע בחורים לעף דרייען זיך נישט מיט קיין פאלם פילעט, אונזערע בחורים דרייען זיך מיט משניות לעף און מיט מחבר רמ"א"; דאס איז געווען די צוויי זאכן פון וואס איך האב גערעדט, איך האב נישט גערעדט פון לערנען 'כל התורה כולה', איך האב גערעדט נאר פון משניות און מחבר רמ"א, די שלחן ערוך הקטנים.

...

נאכ'ן שמועס האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט פאר

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

גיין צו די עלטערן אויף פסח צו די סדרים, איז גוט פאר די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשפ"ג לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

יעצט ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין - איז ריכטיג צו גיין צו די עלטערן פאר פסח, צו די סדרים. איר וועט נאך מאכן שיינע סדרים ביי אייך אין שטוב, ווען די קינדער וועלן עלטער ווערן וועט איר מאכן די סדרים אין שטוב, יעצט איז פדאי צו גיין זען סדרים - איין יאר ביי אייערע עלטערן און איין יאר ביי אייער מאן'ס עלטערן, זיך גוט צוקוקן ווי אזוי די עלטערן מאכן סדרים און ווי זיי געבן איבער די אמונה פון זייערע עלטערן.

בנוגע חוקרות אום פסח; מוהרא"ש זאגט מען זאל נישט ארייננעמען פסח אלעס וואס האט א הקשר. עס איז וויכטיג פאר זיך און פאר די חינוך פון די קינדער נישט צו עסן אלע נאשערייען און אלע קעיקס, סיריעל וכדומה.

מען פירט זיך אנוועקצולייגן צען ברעקלעך חמץ און דאס צאמנעמען ביים בודק חמץ זיין, דאס לייגט מען אנועק צו פארברענען; אנדערע חמץ - ווארף אלעס אנועק אין די מיסט; ביים פארברענען די חמץ דארף מען נישט מער ווי די צען ברעקלעך.

נאכן בודק חמץ זיין זאלסטו זאגן דעם ערשטן "כל חמירא", אויף די יהי רצון וואו מען בעט דעם אייבערשטן מיר זאלן שוין זוכה זיין אויסצורוימען דעם יצר הרע, מיר זאלן האבן א ריינע מח, א ריינע הארץ, א ריינע לעבן, אן קיין שום קשיות אויפ'ן אייבערשטן, אן קיין שום עבירות.

מארגן ערב פסח דארפן די בכורים מאכן א סיום מסכתא, אדער הערן א סיום; נאר אזוי קען מען עסן.

איך דארף מקצר זיין, איך גיי שוין באלד שפען מים שלנו פאר די ערב פסח מצות, דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין נאך די יאר לאכל מן הזבחים ומן הפסחים.

א פשר'ן פרייליכן יום טוב

...

(עצתו אמונה פרשת אחרי תשפ"ב)

עס איז זייער וויכטיגע מחנה זיין די קינדער מיט די הייליגע מצות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי א', י"ג ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

היינט נאכט איז ליל בדיקת חמץ; ווען עס ווערט דער זמן טאר מען גארנישט טון, מען טאר נישט עסן און נישט לערנען - נאר גלייך בודק חמץ זיין.

מאך בדיקת חמץ מיט די קינדער; נעם יעדן קינד מיט, געב יעדן עפעס; איינער זאל האלטן די לעפל, א צווייטער די פעדער, דער דריטער זאל האלטן דעם זעקל און ציילן וויפיל ברעקלעך מען האט שוין געטראפן, דעם פערטער זאל שלעפן דעם לייטער און אזוי ווייטער; אלע זאלן מחונף ווערן מיט די הייליגע מצות.

עס איז זייער וויכטיג מחנה זיין די קינדער מיט די הייליגע מצות, זיי זאלן זיין א חלק ביים מאכן די מצות; אזוי גייט אריין די מצות אין זייערע ביינער, עס בלייבט אין זיי איינגעקריצט.

מען דארף אסאך פֿעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו מקבל זיין די גמ'ים טובים מיט שמחה און מקבל זיין די קדושה פון פסח. דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה פֿרשת כי תשא תשפ"ג)

ווי אזוי פירט מען א סדר נאכט?

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פֿרשת צו, ח' ניסן, שְׁנַת תשפ"ג לִפְרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גְרוֹ יֵאִיר

בנוגע דעם סדר נאכט וכו'; זאג די הגדה אן קיין תורות און אן קיין מעשיות מיט משלים, זאג די הגדה הויף אויפן קול בזירות, און ביי שלחן עורף ווען די קינדער עסן - דעמאלט קענסטו רעדן צו זיי, אויף נישט קיין פֿשעטלעך, משלים מיט לאנגע מעשיות; רעד צו זיי פשוט'ע ווערטער פון אמונה. אז דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער פירט די וועלט, דער אייבערשטער מאכט אלעס און טוט אלעס.

די בעסטע הגדה פארן סדר נאכט איז די הגדה מיט גרויסע אותיות, אן קיין תורות, סגיות וכו' וכו'.

א סדר נאכט דארף נישט נעמען לאנג, די אלע וואס פראווען לאנגע סדרים ביז אינדערפרי - די מאכן נישט שענענע סדרים, די זענען בדרך כלל פארשלעפט, די קענען זיך נישט צאמנעמען, די קומען אהיים פסח בינאכט און אנשטאט זאגן קדש און גלייך מאכן קידוש, הויבט מען אן טראכטן וואו ליגט דאס און וואו ליגט יענץ, און מען גייט רייבן די מרור וכו' וכו', ביז מען קראצט זיך אויס ווערט שוין פארטאגס.

זיך ביים סדר און טראכט: 'איך בין דער עם הארץ פון די מעשה ב'כלעף וואס צדיקים שטופן זיך אריינצוקוקן ביי מיר אין פענסטער און זענען אזוי איבערגענומען וואס פאר א שיינע סדר איך פראווע יעצט.'

דעם רבי'ס נאמען באטרעפט אזוי ווי פסח, הונדערט אכט און פערציג; דער רבי געבט אונז די מתנה פון פה - סח, דער רבי איז אונז מחזק מיר זאלן רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מ'קה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

אז מען פאלגט אן ערליכן איד, האט מען גוטע קינדער

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פֿרשת טהרה, ב' ניסן, שְׁנַת תשע"ט לִפְרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גְרוֹ יֵאִיר.

זיין זון, הבחור ... גרו יאיר האט מיר געפרעגט צי ער מעג גיין חול המועד צו די פֿלעי, האט איה אים געזאגט אז עס איז בעסער פאר אים ער זאל נישט גיין. ער וועט גארנישט באקומען דארט; די יונגעלייט און בחורים וואס שפילן דעם שפיל פארקויפן נישט קיין יראת שמים וכו', עס איז זיכער בעסער דו זאלסט אים האלטן מיט דיר חול המועד.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן טו): "מי שהוא מקטין את עצמו בפני רבו ושואל ממנו כל הספקות", ווער עס האלט זיך קלענער פון זיין רבי, ער פֿרעגט זיין רבי אלע זיינע ספיקות, "אף על פי שרבו מבייש אותו", אפילו זיין רבי פארשעמט אים, דאך פֿרעגט ער אים נאך אלץ זיינע שאלות און זיינע ספיקות, "על ידי זה זוכה שיוצא ממנו בן שהוא גדול בתורה יותר מרבו", דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן זיין גרעסער פון זיין רבי; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ד.) אז דוד המלך פֿלעגט פֿרעגן זיין רבי 'מפיבשת' אלע זיינע שאלות, האט ער זוכה געווען צו א קינד וואס איז געווען גרעסער פון זיין רבי מפיבשת. דעם זון האט מען גערופן 'כלעב' וואס איז א לשון פון פארשעמען; ער איז געווען אזוי גרויס אז דוד המלך'ס רבי מפיבשת איז פארשעמט געווארן פון זיין גרויסקייט.

וואס האט דאס פֿרעגן א רבי און זיך נישט באליידיגן צו גוטע קינדער? ווייל ווען א מענטש טרעפט א רבי וואס לערנט מיט אים עצות ווי צו האבן א זיס לעבן, עצות ווי אזוי זיך צו דערהאלטן און דער רבי ברענגט אים

נאנט צום אייבערשטן, אויב דער מענטש פֿרעגט יעדע זאך און ער באליידיגט זיך נישט ווען דער רבי זאגט אים ווי אזוי זיך צו פירן, וועט סיי ער זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, און אויף וועט ער האבן קינדער צדיקים. ווייל די קינדער וועלן אויף טון אזוי ווי דער טאטע, זיי וועלן אויף פֿרעגן יעדע זאך און פאלגן; אבער אז דער מענטש גייט אליינס מיט זיין אייגענעם קאפ, אדער ער באליידיגט זיך ווען דער רבי זאגט אים וואס צו טון, וועלן זיינע קינדער אויף גיין מיט זייער אייגענע שכל און גארנישט האבן.

איך האף אז דו פארשטייסט וואס איך שרייב דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דינע וועגן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשע"ט)

פארוואס ציט מיר מער צו ליינען צייטונגען אין מיין איבריג צייט, ווי צו לערנען תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ארבעט אלס מלמד א גאנץ יאר, און ווען עס קומט חול המועד האב איך אביסל וואקאציע. עס ציט מיר זיך אביסל אויסצורוען און ליינען צייטונגען און מאגעזינען, פארשטייט זיך נאר בשר'ע אבער עס ציט מיר נישט צו לערנען, מיין ווייב מוטשעט מיר איה זאל גיין לערנען כאטש פאר צוויי שעה א טאג, ווי אזוי קען איך מאכן אז עס זאל מיר ציען צו לערנען? יישר ב'ח.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פֿרשת שמיני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שְׁנַת תשע"ח לִפְרֵט קָטָן

לכבוד ... גְרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן (כמבואר בשיחות ה"ו, סימן עו) - דארף מען שוין נישט קיין עצות פון קיינעם צו באקומען א געפיל צו לערנען ווייל עס הייבט אן ציען צום לערנען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה צו, ג): אויפ'ן פסוק (בראשית מח, טו):

"וידגו לרב בקרב הארץ", יעקב אבינו האט געבענטשט יוסף ער זאל זיין ווי די פיש וואס לעבן אין וואסער, זייער גאנצע עקזיסטענץ איז וואסער, מיט דעם אלעם, ווען עס הייבט אן רעגענען שווימען זיי אלע ארויף און ווילן כאפן א פרישע טראפ פון די רעגן וואסער. אזוי אויך זענען די אידן, זייער גאנצע לעבן איז נאר תורה, מיט דעם אלעם ציט זיי יעדן טאג צו לערנען נאך און נאך תורה.

איך האב גרויס רחמנות אויף דיר, ווייל ווען דו וואלסט ווען גענומען דעם רבינ'ס "סדר דרף הלימוד" וואלסטו געהאט סיי די וועלט און יענע וועלט; מען קען דאס נישט מסביר זיין פאר איינעם וואס וויל דאס נישט טועם זיין. "טעמו וראו כי טוב (תהלים לז, ט) - נעם א משניות און הייב אן זאגן פרק נאך פרק, מסכתא נאך מסכתא, דו וועסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל נישט געשפירט, מען הייבט אן שפירן א טעם אין לעבן, עס הייבט אן ציען דעם מענטש צו נאך און נאך תורה, בפרט אז מען לערנט אסאך משניות, דאס האט אין זיך א פח אז עס ברענגט אריין א גליסטעניש צו לערנען די גאנצע תורה.

וואס וועסטו האבן פון לייענען צייטונגען? דער צייטונג איז איין שטיק ליצנות און איין גרויסער בלאף; די ציל פון א צייטונג איז נאר צו ווייזן (צפניה ב, ט): "אני ואפסי עוד", איך, איך און נאכאמאל איך, און עולם גולם שטייט און לייענט דאס בשעת מען כאפט נישט אז עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג, א וואך נאך א וואך און מען האט גארנישט דערפון, דאס איז חוץ פון דעם וואס עס נעמט אנוועק די יראת שמים פונעם מענטש.

איך דאנק דעם אייבערשטן אז מיינ טאטע שליט"א האט קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג; שבת האב איך געזען מיינ טאטע שליט"א נאר לערנען און פארברענגען מיט די קינדער, איך האב נישט געוואוסט בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז איך בין געפארן לערנען אין ישיבה.

בפרט אז דו ביסט א מלמד א גאנץ יאר דארפסטו דאך אכטונג געבן וואס דו לייענט; וויי פאר די קינדער וואס זייער מלמד איז אנגעליינט מיט ליצנות פון צייטונגען, דער גאנצער צייטונג איז דאך איין שטיק שקר, לשון הרע, רכילות, ליצנות, דברים בטלים און דברים של מה בכך וכו' וכו'; אונדאי לייגן זיי

אריין דברי תורה, ווייל אזוי קען מען פארנארן אידישע קינדער. מען לייענט טאקע אריין שיינע מוסר השכל מיט פלומרישע מוסר וחסידות, אבער ווער זענען די שרייבערס? פוסטע יונגען וכו' וכו'. ווען דו וואלסט געוואוסט ווער די שרייבערס זענען, וואלסטו געשריין: "געוואלד! די לצים פירן כלל ישראל!" עס זיצן פוסטע יונגען, זיי דארפן אנפילן א צייטונג מיט הונדערטער בלעטער, שטייען זיי און מאכן ליצנות פון כלל ישראל, ליצי ליצנות - און עולם גולם קויפט עס; קיינער ווייסט נישט פארנוואס, קיינער טראכט שוין נישט אליינס, נאר וואס דער שרייבער שרייבט - דאס איז דער שכל הישר.

וואס האבן די שרייבערס געטון פארן שרייבן זייער ארטיקל - געלערנט אור החיים הקדוש? גענאגט תהלים! זיי זענען געזעצן און געליינט רחמנא לצלן זאכן וואס א איד טאר נישט לייענען, דאס ליינסטו? און דאס גייסטו איבערגעבן פאר ריינע קינדער - תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא! דאנק און לויב דעם אייבערשטן אז דו האסט א קלוגע ווייב וואס וויל אויפשטעלן מיט דיר אן ערליכער שטוב, זי וויל דו זאלסט אביסל לערנען, זי וויל אז די קינדער זאלן אויפנוואקסן אין א שטוב וואו דער טאטע לערנט. אז מען לערנט אויפן "סדר דרף הלימוד" קען מען לערנען אין שטוב; מען דארף נישט קיין חברותא, נאר מען זיצט אין שטוב און מען לערנט אויפן קול. די ווענט ווערן אנגעזאפט מיט די זיסע גמרא ניגון, די ווענט שרייען ארויס: 'דא וואוינט אן ערליכער איד', אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מענית יא): "ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים בו", די ווענט פונעם שטוב זאגן עדות וואס עס טוט זיך אין שטוב; די דאך שרייט ארויס וואס דא טוט זיך, אזוי ווי עס שטייט (תבואה ב, יא): "כי אבן מקיר תזעק, וכפס מעץ יעננה", די קינדער וואקסן אויף מיט א טאטע וואס לערנט, די מאן ווערט חשוב אין זיין ווייב'ס אויגן און אלעס טוישט זיך צום גוטן.

ווער עס לערנט אויפן "סדר דרף הלימוד" - דער לערנט יעדן טאג; ביי אים איז נישט קיין חילוק צי עס איז חול המועד, צי ערב יום טוב, צי עס איז פורים אדער ווען אימער, ער לערנט זיך זיינע שיעורים כסדרן יעדן טאג, אבער אז מען וויל נישט איינבריינגן דעם קאפ

פארן רבי'ן, מען וויל נישט לערנען אויפן "סדר דרף הלימוד", דעמאלט האט מען יעדן טאג אן אנדערער תירוץ; היינט איז חול המועד, מארגן איז יום טוב, נאכדעם דארף מען אנוועק פאקן דעם יום טוב וכו', נאכדעם האב איך א שמחה, נאכדעם האט מיינ חבר א שמחה וכו' וכו' און דערנאך גייט אריבער כמה וכמה שנים אן קיין תורה.

פאלג דעם רבי'ן, נעם א משניות און הייב אן מסכת ברכות, גיי כסדרן א פרק נאך א פרק, זאג די ווערטער אויפן קול אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, אזוי זאלסטו טון ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא, נאכדעם גיי נישט איבער די מסכתא, נאר גיי צום קומענדיגן מסכתא ביז דו וועסט ענדיגן א סדר, ווען דו ענדיגסט א סדר זאלסטו ווייטער זאגן פרקים משניות ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, נאכדעם זאלסטו אנהייבן נאכאמאל משניות וכו' וכו', אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן.

אזוי זאלסטו אויף טון מיט גמרא; הייב אן ש"ס, נעם א מסכת ברכות און הייב אן זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא. היינט זענען דא גמרות מנוקדים, אזוי אז אפילו איינער וואס קען נישט קיין עברי קען אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע גמרא; זאג א דף נאך א דף ביז דו וועסט ענדיגן די גאנצע מסכתא, נאכדעם זאלסטו אנהייבן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין כסדרן ביז דו וועסט ענדיגן ש"ס.

וואס זאל איך דיר זאגן, איינמאל דו וועסט טועם זיין דעם "סדר דרף הלימוד" וועסטו שוין נישט דארפן קיינעם אויף די וועלט, דו וועסט נישט דארפן נישט די וועלט און נישט יענע וועלט. אזוי ווי דער רבי האט איינעם גע'מוסר'ט (שיחות הר"ן, סימן יז): "מדוע לא תלמד, מה תפסיד בזה הלא תקבל עולם הבא על הלימוד", פארנוואס לערנסטו נישט? דו וועסט דאך באקומען עולם הבא פאר דיין לערנען! נאכדעם האט אים דער רבי געזאגט: "זאין צריף לומר, כשהתורה מראה אהבה לאחד, אז אין רוצה כלל עולם הבא, רק שרוצה את התורה בעצמה", און איינמאל דו וועסט זוכה זיין צו שפירן א ליבשאפט צו די תורה, וועסטו שוין נישט דארפן נישט די וועלט און נישט יענע וועלט, דו וועסט נאר וועלן לערנען נאך און נאך.

איך ווארט צו הערן פון דיר אז דו האסט אנגעהויבן לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן.

(עצתו אמונה חלק ד' מכתב רצא)

צייטירט פון ספר עצתו אמונה חלק א', מכתב פ:

אז מען רעדט שוין וועגן ליינען גוי'אישע ביכער, זאלסטו וויסן אז עס איז נישט גוט בכלל אריין צו ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג - נישט קיין חילוק אידישע צי להבדיל גוי'אישע, ווייל צייטונגען רייסן אויס דאס יראת שמים פונעם מענטש. איך דאנק דעם אייבערשטן אז מיין טאטע שליט"א האט קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג - אפילו אידישע; שבת האב איך געזען מיין טאטע שליט"א נאר לערנען און פארברענגען מיט די קינדער, און איך האב נישט געוויסט בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז איך בין געפארן לערנען אין ישיבה.

די ישיבה איז געווען אינדרויסן פון שטאט, און ווען עס איז געווארן סוף וואך, מיטוואך דאנערשטאג האב איך געזען ווי די בחורים הייבן אן שפרינגען פון זייער הויט, מען ווארט אז די קאר פון די מגידי שיעורים זאל שוין אנקומען (די עלטערן פלעגן ארויס שיקן פאר די בחורים עסן וכו' מיט די מגידי שיעורים וואס זענען געקומען יעדן טאג צו פארן), איך האב נישט פארשטאנען וואס גייט פאר, אויף וואס ווארט מען אזוי בכליון עינים? האט מען מיר געזאגט אז דער צייטונג איז שוין ארויס געקומען, און מיר קענען שוין נישט אויסהאלטן, מיר דארפן עס האבן... איך האב געטראכט צו מיר: 'מן הסתם פעלט מיר עפעס פון מיין לעבן, אז איך ווייס נישט וואס א צייטונג איז, איך האב פרובירט צו קוקן אין דעם, און איך האב געזען דאס ליצנות וואס זיי מאכן פון כלל ישראל, איך מיש אהער איך מיש אהין - עס איז נישט דא וואס צו ליינען דארט; עס זיצן פוסטע יונגען און דארפן אנפילן א צייטונג מיט הונדערט פלעטער, שטייען זיי און מאכן ליצנות פון כלל ישראל, ליצי ליצנות, און עולם גולם קויפט עס, קיינער ווייסט נישט פארנוואס. קיינער טראכט שוין נישט אליין, נאר וואס דער שרייבער שרייבט, דאס איז דער שכל הישר...

וואויל איז פאר א מענטש וואס נעמט נישט אריין אין שטוב קיין שום מאגאזין, און ער געבט אכטונג אויף זיינע קינדער וואס זיי ליינען; ער קויפט פאר זיינע קינדער ספורי מעשיות פון הייליגע צדיקים תלמידי בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, און ער פארברענגט שבת ביי די סעודות מיט זיי, און ער נעמט שלום בית פון די תורה און פון די הייליגע צדיקים].

מעג מען געבן פאר קינדער צו ליינען מאגאזינען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך השם עטליכע אינגלעך אין שטוב, און ווען עס קומט די לאנגע שבתים, אמאל איז עס פרייטאג צו נאכטס און אמאל שבת נאכמיטאג, זוכן זיי מיט וואס זיך אויסצולופטערן. עס קומען ארויס יעדע וואך מאגאזינען פון אויסגאבעס פון ערליכע שרייבער ספעציעל פאר קינדער, איז מיין שאלה אויב עס איז געזונט און אויסגעהאלטן צו געבן פאר די קינדער די אלע סארט ליין מאטריאל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

עס איז בעסער נישט אריין צו נעמען אין שטוב קיין שום מאגאזין; נישט קיין נפקא מינה וואס פאר א סארט.

עס איז דא גענוג וואס צו טון מיט די קינדער; אפילו אין די לאנגע שבתים און לאנגע פרייטאג נאכמיטאגס איז דא וואס מען קען טון מיט זיי, צום ביישפיל אז די עלטערן לייגן זיך שלאפן איז גוט אז די קינדער זאלן זיך אויך אראפלייגן, אז די עלטערן שמועסן קענען די קינדער מיט שמועסן, אז מען גייט שפאצירן נעמט מען זיי מיט אויפ'ן שפאציר וכו', מען דערציילט זיי שיינע מעשיות און מען פארברענגט זיין צוזאמען, וכו'.

היינט זענען דא אזויפיל מעשה ביכלעך פון צדיקים פאר קינדער אין אלע יארגענג; דאס איז דאס בעסטע זאך צו געבן פאר

קינדער צו ליינען, ענדערש און בעסער ווי זיי אנשטאפן מיט די זאכן.

וואויל איז דעם וואס נעמט זיין גאנצע שכל נאר פון די תורה און פון צדיקים; ער ליינט נישט קיין שום צייטונג און מאגאזין, דורךדעם וועט ער זוכה זיין צו האבן נחת ביי די קינדער און אייניקלעך.

(עצתו אמונה פרשת חזריע מצורח תש"פ)

פאק זיך איין א חומש מיט א משניות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וזאת הברכה, ערב חג הסוכות, י"ד תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר

גייסט חול המועד פארברענגען מיט זיינע קינדער - נעם זיך מיט א חומש, א משניות, א תהלים וכו' וכו'; עס זאל נישט אריבערגיין דעם טאג אן לערנען. אויך זאלסטו גיין נאר אויף פלעצער וואו עס איז דא יראת שמים, עס איז אויסגעהאלטן, און מקפיד זיין אויך דאווענען מיט מנין.

פאק זיך איין א חומש, א משניות, לערן בגיורסא. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה, א וועג צו לערנען; אפילו מען פארשטייט נישט, אפילו מען האט נישט די כחות וכו' - זאל מען לערנען אפילו אן פארשטיין (שיחות הר"ן, סימן עח).

מאך זיך נישט צוטון פון די לצים וואס לאכן און שפעטן פונעם דרך הלימוד; אפילו פון די וואס פאררופן זיך אנשי שלומינו, וואס פאררופן זיך ברוסל'כער חסידים און לאכן פונעם סדר דרך הלימוד; דו לערן בתמימות ופשיטות. מוהרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט אין די צוואה (צוואת מוהרא"ש, אות ג): "ובשפתגיו לעולם האמת, אז תוכחו צדקת סדר דרך הלימוד של רבינו וכו'". ווען איר וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבינו'ס סדר דרך הלימוד, "ועל כן מה ולמה לכם להתנבח", אויב אזוי פארנוואס זאלט איר זיך טענה'ען מיט מענטשן?! "טעמו וראו כי טוב השם, הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים בחיכם", געוואוינט אייך צו צו לערנען לויט דעם סדר דרך הלימוד, דעמאלט

דאס איז פֿשט פֿאָרוואס מען זעט קינדער וואס זענען זייער וואויל אין שטוב און אין חדר זענען זיי נישט גוט, אָדער פֿארקערט - אין חדר זענען זיי גוט אָבער אין שטוב לייזט מען פון זיי, ווי קען זיין אז דער זעלבער קינד זאל זיין פֿארקערט? דאס איז ווייל אין שטוב האלט מען פון אים, וועט ער זיך צושטעלן און זוכן ווי ער קען זיין בעסער, בשעת וואס אין חדר קוקט דער מלמד אויף אים שלעכט וועט דער קינד זיך נישט צושטעלן, און אזוי אויף פֿארקערט).

פון ווען ער קומט אהיים זאלט איר אים אויפהייבן און אים געבן כבוד, וועט ער פֿרויבירן צו זיין נאך בעסער. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רב): "כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר", ווער עס האט ווייניג שכל דארף מען אים געבן מער כבוד, "כי כל מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד", ווייל ווי ווייניגער שכל מען האט אלץ מער דארף מען כבוד; זאלט איר אים שטענדיג הייבן, וועט ער וועלן זיין נאך מער, ער וועט זיך פֿירן צו אייך מיט דרף אָרץ.

איך זאג דיר נאכאמאל, מיט דעם וועג פון "אומרה" וועסטו מצליח זיין; עס אָרבעט וואונדערליך, עס איז אַן עצה סיי פֿאר עלטערן מיט קינדער און סיי פֿאר מחנכים צו מצליח זיין מיט תלמידים, אזוי ווי דער רבי פֿירט אויס (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב) אז דאס איז פֿשט וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת יא.): "באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקות קוראים", ווער עס איז אַ חזן ער קען מאכן ניגונים; דער וואס קען ארויסנעמען דאס גוטס פון יעדן תלמיד דער קען מאכן די קינדער זאלן לערנען און דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א גמר חתימה טובה.

...
(עצתו אמונה יום טוב סיבות תש"פ)

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכילתא, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות", אמן.

...
(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

מיין בחור קומט אהיים פון ישיבה, ווי אזוי געב איך זיך אן עצה מיט אים?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

עס קומט בין הזמנים, און אונזער בחור קומט אהיים פון ישיבה פון אויסלאנד, ער איז א שווערער בחור וואס איז שווער זיך אויסצוקומען מיט אים, און יעדע בין הזמנים ווען ער קומט אהיים ליידן מיר אסאך פון אים. אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א אונז געבן דערצו ווי אזוי אים אויפצונעמען און ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט אים?

א גרויסן ישר בח
תשובה:
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו. נעם די עצה פון רבי'ן, די עצה פון אומרה; זוף אויף אין אים גוטע זאכן, גוטע נקודות. דו צוזאמען מיט זיין ווייב זאלן זוכן אין אים גוטע זאכן און מאכן דערפון אן עסק, איר זאלט באַאָמט זיין איבערצייגט אין די גוטס וואס ער האט וועט איר נישט ליידן פון אים און ער וועט נישט ליידן פון אייך, אָבער כל זמן איר וועט קוקן אויף זיינע שווערע נאטורן, ער וועט שפֿירן אז טאטע און מאמע האלטן נישט פון אים, וועט איר ליידן פון אים און ער וועט ליידן פון אייך; איר דארפט רחמנות האבן אויף אים וועט ער זיך קענען טוישן צום גוטן.

וועט איר זען און שפֿירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותה בעולם הזה ובעולם הבא, חיות צשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אונז לעבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עיקר הלימוד הוא רק לעשות רצונו יתברך ולומד על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן און ווייסט אז דער עיקר לימוד התורה איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עיין שם. א פֿרייליכן יום טוב.

...
(עצתו אמונה פרשת בראשית תשפ"ד)

אז עס איז געשמאק אינדערהיים, איז נישט אזוי וויכטיג די פֿלעיס

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו. אויף זיין פֿראגע אויב דו זאלסט שיקן דייע קינדער צו א פֿלעי חול המועד; איך בין קיינמאל נישט געווען ביי א פֿלעי, ביי מיינע עלטערן אין שטוב איז געווען אזוי געשמאק, עס האט אונז גארנישט געפעלט, מיר האבן אין ערגעץ נישט געוואלט גיין. אויף מיינע קינדער שיק איך נישט צו קיין פֿלעיס, איך האלט זיי מיט מיר, איך פֿרויביר זיי צו מאכן געשמאק אין שטוב אז עס זאל זיי נישט אינטערעסירן די נארישע פֿלעיס. וואס קען דיר זאגן, וואס ווייס איך פֿאר מיר וואס צו טון; מאך התבודדות, בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וואס צו טון. בעיקר זאלסטו זען עס זאל זיין פֿרייליך אין שטוב.

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קור ברסלב